

judicial; considerant, finalment, que el que creu més convenient és la solució consistent en la subvenció esmentada perquè, representant un estímul, el compensaria també de les consultes, correspondència, etc., que es veu obligat a realitzar per la major eficàcia del servei. Resumeix dient que si el Sindicat desitja l'efectivitat d'aquest servei aconseguint una proporció considerable de cobraments dels crèdits contra clients morosos, ha d'estar disposat a que, en lloc de reportar-li un benefici li sigui un petit sacrifici, ja que creu que no ha de pensar-se en una solució a base d'augment en el tant per cent de cobrança, perquè resultaria gravós pel creditor.

Intervé el doctor Riera, el qual manifesta que creu necessari que aquest Servei s'ampliï de forma que pugui ésser usat per tots els metges de Catalunya majorment en el cas que hagués de reportar una despesa pel Sindicat per petita que aquesta fos. Tots els reunits s'adhereixen a les manifestacions del doctor Riera i la presidència pregunta al senyor Barberà si hi ha manera de fer extensiu aquest servei a tot Catalunya, contestant dit advocat que no veu de moment la forma d'organitzar-ho degut a inconvenients d'indole legal.

Després d'un canvi general d'impressions sobre els extrems esmentats i sobre la segona part de la ponència del doctor Bonifaci, referent a l'ampliació del Servei de Crèdits, s'acorda la conveniència d'estudiar tota aquesta organització conjuntment amb la Secció Comarcal de Barcelona.

S'absenta de la sala de sessions l'advocat senyor Barberà.

S'acorda encarregar al doctor Abelló que presenti un dictamen al Consell respecte al concurs sol·licitat per la Secció Comarcal de Barcelona per a premiar una obra de teoria sindical mèdica, de qual concurs es fa referència en l'acta número 211.

Es presenta un contracte que s'aprova, firmat entre els companys Raimond Piña i Manuel de la Tejera de Caldes de Montbuy, fet com ampliació de l'aprovat en la passada sessió i establint un tracte de reciprocitat.

S'aproven les següents contractes d'igualdade col·lectiva, visades per la S. C. de Sant Feliu de Llobregat: Primer: Entre el doctor Eugeni Frias Roig i la Federació de Gemandats de Sant Boi del Llobregat. Segon: Entre el doctor Ma-

nuel Riera Piera i la Junta de veïns del poble de Castellbisbal.

S'acorda encarregar al doctor Abelló de formular i presentar un dictamen respecte al partit mèdic de Coll de Nargò, en virtut de la demanda de reunió d'acord formulada pels metges d'Organyà i la S. C. de Seu d'Urgell, a la qual va accedir el Consell, segons referència en l'acta de la darrera sessió.

Invitat per la presidència, entra a la sala de sessions el doctor Miquel Aleu, de Tarragona, vingut per la seva iniciativa a informar respecte els assumptes plantejats en aquella Secció Comarcal. Després d'informar àmpliament abundant en tots els extrems que ja consten en l'expedient d'aquests assumptes i de fer algunes consideracions personals, s'absenta de la sala de sessions.

Es dona compte d'una comunicació del doctor Lluís Soler, de Tarragona, contestant al requeriment que li feu el Consell perquè aclarís les manifestacions fetes personalment al doctor Abelló, les quals s'esmenten en l'acta de la darrera sessió, manifestant que, si va dir que no reconeixia beligerància al Sindicat, fou referint-se a la seva actuació com a President del Col·legi, des de qual lloc es deu únicament als col·legiats, explicant després tota la seva actuació en l'assumpte de Catllar i fent finalment protestes de disciplina i respecte als acords del Sindicat, que personalment com a metge sindicat promet acatar.

S'acorda contestar al doctor Soler en el següent sentit:

Primer: Que mai, en aquesta ocasió, ens hem dirigit a V. com a President del Col·legi, sinó com a soci del Sindicat.

Segon: Que la conversa tinguda amb el doctor Abelló, per íntima que fos, era entre el Secretari del Sindicat, que li parlava del conflicte pendent, i V. com a soci del Sindicat i, fós com fós, la contesta de V. era despectiva per una entitat on vostè entrà lliurement i lliurement continua formant-ne part, i, per tant, V., com tots nosaltres, ha d'obeir les normes per tots dictades i respectar l'entitat.

Tercer: Que en l'assumpte de Catllar, no volem discutir tan sols si V. va procedir correctament com a President, però pesaven algunes acusacions en contra de V. com a sindicat, que no s'han pogut aclarir del tot, per la no com-